

Klep i pach

Sł. E. Pryczkowski, muz. J. Stachurski

Jô móm chãcë chwôcëc w rãce
Czile mòjich młotków,
Zebrac rzeczë, stawiac chëcze
Z rozmajitëch klocków.

Nëże stuk pùk w miech, pach, klep
Roscą scanë, fertich sklep.

Ref. Stuk i pùk, klep i pach
Rosce wiôldzi gmach.
Wieża fest, do ni mòst!
- Lëdóm taczì fach.

Do pòmòcë jinszé dzecë
Bierzà sã dosc chwatko,
Kòzdi w karnie flot sã garnie
Òd lata pò latkò.

Nëże stuk pùk w miech, pach, klep
Roscą scanë, fertich sklep.

Ref. Stuk i pùk, klep i pach...

Jadà fórë prosto w górë
Minà wszëtczé plëtë.
Jesz le përnã wnetka przerznã
Szlëfã. Kùnc robòtë!

Něže stuk pùk w miech, pach, klep
Roscą scaně, fertich sklep.

Ref. Stuk i pùk, klep i pach...

Klep i pach

Mam ochotę złapać w ręce
Kilka moich młoteczków
Zebrać rzeczy, wybudować dom
Z różnych klocków

No i stuk, puk w worek, pach, klep
Rosną ściany, piwnica gotowa.

Stuk i puk, klep i pach
Rośnie wielki gmach.
Wieża wielka, do niej most!
- Uwielbiam takie zajęcia.

Do pomocy inne dzieci
Przychodzą radośnie.
Każdy w zespole pracuje chętnie
Od lata po lato

No i stuk, puk w worek, pach, klep
Rosną ściany, piwnica gotowa.

Jadą samochody prosto w górę
Ominą wszystkie kałuże

Jeszcze trochę niebawem przetnę

Wstążkę. Koniec pracy!